mehhe kojas, pallus nekrut perremeest, ommale 100 rubla sata, ütteldes: „Temmal olla kaup walmis, ja sada selle rahha eest teist omma assemele osta. Perremees lubbas ka nenda polest suust ja tahtis koddo järrele wadata. Sedda keik kulis ka kaupmees pealt ja nenda läksid nemmad ärra.

Pari päwa pärrast töi nekrut kirja, mis perremees olli piddand kirjutama, kus ta pallus, et kaupmees nenda hea olleks ja need 100 rubla selle nekrudile, temma peäle, annaks, sest temma ommal ei olle enne aega, kui 2 näddali pärrast tulla ja rahha saatminne olla kirri luggu. Kaupmees lugges kirja läbbi ja küssis, kas perremees piddi kirjutada moistma? mis peale nekrut kostis, et ta kirjutada ei moista; agga muidogi olla temma laiknud moisa opmanni kirja tehha.

Et se tallomees nüüd rikkas ja tuttaw mees olli ja kaupmees isse peält olli kuulnud, kuida sullane sellepärrast pallunud, andis need 100 rubla, ja nendega läks nekrut ärra.

Pari päwa pärrast tulli perremees sinna ja läks kaupmehhe jure; agga kaupmees panni

immeks, et ta ni rutto jälle olli sinna tulnud, sest kirjas seisis jo, et ta enne 2 näddalt ei woinud tulla. „Kuidas nenda?“ küssis perremees. Kaupmees ütles: „Nende 100 rubla pärrast, mis ma sinno kirja peäle, sinno endise sullase, selle nekrudile andsin?“ „Mis sadda rubla ja kirja?“ küssis perremees, „ma ei tea sest keddagi!“

Kui nemmad keik ollid läbbirääkinud ja kaupmees kirja ette luggenud, said möllemad arro, et nekrut kelmi teinud, läksid kohhe nekruti taggaotsima, kedda nemmad ka leidsid; agga rahha olli jubba teise kätte antud. Wimaks, sure kohto käimisega, said weel 50 rubla kätte; agga 50 rubla on praego weel samata, mis kaupmehhe kahjuks jäi. Sest perremees ütles: „Kuida woisite teie ühte woörast kirja uskuda ja selle peäle rahha anda? Nisugusi kirjo woite teie iggapääw palju sada, kui teie tahhate agga ni head olla ja rahha anda. Minna ei woi sedda ommaks kahjuks wötta, sest teie teäda olli se, et minna kirjutada ei moista!“ Ja nenda jäi nekrut nekrudiks ja kaupmees ommast 50 rublast — ilma!

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1866, lk. 27